

tühhi näitas ollewad, wöttis sedda roga rohkeste ja sure isjuga. „Agga Raakhans!“ ütles isja kaarna wastu, kes laua peal eddasi ja taggasi kõndis, „kelle käest olled ja sedda sõrmust warastanud? Sa olled sedda wiistist küsagilt salla- ja ärrawõtnud ja tood mulle nüüd ühhe asja, mis ma mitte puhta süddamega ennesele ei tohhi piddada.“ Karen ei wõinud kül selle küsimise peale mitte wastata, muud kui teggi agga omma „kraak, kraak,“ paar korda, ja ajas ommad jülled laiali, nagu olleks ta selle peale uhke, et ta nisugaust tükki teinud. „Jah, jah ütles isja weel: „küllap teiesuggusid mehhi tunnukse jo, ei teie holi paljo auust; kui teil agga middagi mele järrel on, siis wöttate sedda, ja ei küsi ial lubba selle käest, kelle omma se on. Si sulle wiist kegi sedda sõrmust polle kinkinud, ja kui sa ka tedda olled leidnud, siis polle ta minnu egga sinnu, waid se on kellegi teise jäggu, kes sedda wiist mitte hea melega polle ärra kautanud.“ „Maria,“ ütles Tobri, ennast omma naese pole pöördes, sedda sõrmust peame meie jälle taggasi andma, olgu ta kelle pärralt tahhes. Ullekohtu läbbi ei pea meie mitte abbi nõudma. Tahhab Jummal meile kaarna läbbi abbi sata, siis jääb meile temma abbi, kui meie agga omma poolt ilma

kawalufeta ning kohtlased olleme. Agga tahhab kurrat meid se läbbi kiufata, siis ei pea temma nõu meie jures mitte korda minnema. Maria õhkas se peale, tundis agga omma mehhe sõnna täieste õige ollewad. Dummeti lotis ta, et kui sõrmukse perremceest leitakse, nad ta käest kaunist leidmise palka saaksid, mis läbbi siis omma willetsat macapiddamise järge wõiksid kohhendada. „Se on muidugi teada, — ütles Tobri, — et se sõrmus meile siis agga õnne toob, kui meie õigust teme.“ Nenda kõnneledes kaddus se õhtu nende käest. Raakhans lasti õue, ja lapsed heitsid maggama; agga Tobri ei wõinud silma kinni panna. Mi pea kui walge sai, läks ta omma ausa õppetaja jure, räkis temmale sedda sõrmukse luggu ja ütles temmale omma nõu, et ta sedda hea melega selle kätte, kes kautanud, tahhaks taggasi anda, agga et ta siiski ei teaks, kuidas sedda wõiks teha. Õppetaja kulis sedda kõnnet ja rõnnustas mehhe kohtlase mele pärrast, kelle hädda ta kül tundis, ja wöttis sõrmukse omma kätte. Agga kuidas panni ta immeks, kui ta seal peal kunninga Tanislaufse kroni ja nimme näggi sisse tikkitud ollewad. Õppetaja andis kohhe sedda asja selgeste ja täieste kunningale teada, ja jubba teisel päwal tulli üks kunninglik